

عنوان مقاله:

درآمدی بر تحلیل دو ادب نگاره‌ی مکتب بخارا

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 2، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اندیشه قدیریان

محمد رضا سلیمانی

خلاصه مقاله:

در قرن شانزدهم میلادی، به دنبال افول قدرت تیموریان و استقلال طلبی اقوام ازبک، ماوراء النهر، و به تبع آن، بخارا از ایران جدا شد. ازبکان با برگزیدن بخارا به عنوان پایتخت سیاسی، زمینه‌ی رشد هنر بومی نگارگری را در آن سامان فراهم آوردند. از ارتباطات گسترده میان هنرمندان مهاجر بخارا و نگارگران بومی آن شهر، مکتبی به نام «مکتب نگارگری بخارا» پدید آمد. بخش قابل توجهی از نگاره‌های مکتب بخارا ملهم از حکایات شیرین ادب فارسی، به ویژه داستان‌های گلستان و بوستان سعدی، است که مقاله‌ی حاضر سعی در توصیف و تحلیل دو نمونه از آنها را دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028932>

